

KUN RARI OSUU KOHDALLE – TAI SITTEEN EI

Vuotta 2013 varten minulla ei taaskaan ollut mitään erityistä seurantakohtetta mielessä. Siispä vain katselen lintuja. Retkille kuitenkin pääsen aikaisempaa harvemmin, lähinnä viikonloppuisin ja myöhemmin keväällä ja kesällä iltaisin.

Alla on kerrottu kaikki uudet elämänpinnalajit sekä muut kummalliset havainnot. Tuntomerkkien kuvaukset ovat sanatarkkoja lainauksia havaintoajankohdan muistiinpanoista, mitään lisäämättä, muuttamatta tai poistamatta.

2.1.2013 (20 / 313)

Ämmässuolla oli oleskellut muutaman päivä **grönlanninlokki**. Paras näköyhteys olisi Kirkkonummen puolelta, joka viime hetkellä tarkentui Laitamaan suunnalle. Tulimme paikalle hieman kymmenen jälkeen. Suunnilleen heti kaveri löysi isolokin (joita oli kolme). Kaveri oli hetken puhelimessa ja itse katselin loppiparvia kaukoputkella. Grönlanninlokki ilmestyi näkökenttään melkein heti ja erottui aivan selvästi muista. Löytyi se myöhemmin maastakin. Kuvaa en saanut (silloin).

26.1.2013 (62 / 314)

Utössä oli ollut jo yli kuukauden **kettusirkku**, Suomen ensimmäinen ja Euroopan neljäs. Kun Utö kuuluu niihin kohteisiin, joissa olen halunnut käydä jo pitemmän aikaa, päätin kerrankin lähteä yksin bongausmatkalle. En kuitenkaan pikavisiitille, vaan kahden yön linturetkelle. Kun menin aamulla useimmin ilmoitetulle paikalle, lintu oli siellä odottamassa. Tosin se katosi melkein heti, mutta ilmestyi noin kymmenen minuutin kulltua uudestaan.

28.4.2013 (151 / -)

Espoon Lukupurossa oli rusorintakerttu, ja olin sitä bongaamassa, kun jokin ääni kiinnitti huomion tiltaltiin (ei missään nimessä tiltaltin ääni, ja ajattelin, että se ei ollut laulaja). Koska se oli vuoden ensimmäinen, otin kuvan. Olisin ottanut lisääkin, mutta en ehtinyt. Kotona sitten aloin ihmettelemään. Jotain kummallista siinä mielestäni on. Ensin huomio osui siiven pituuteen (ulottumaan), sitten jalkojen väriin ja vielä silmäkulmanjuovaan. Koska ne eivät alkuunkaan sovi pajulintuun, uskoin, että se on tiltalti.

Muutamaa päivää myöhemmin kuulin huhun, että siellä olisi ollut **iberiantiltalti** (tai tiltalti, joka lauloi kuten pajulintu). Niinpä tutkin kuvaa uudestaan Lintuoppaan kanssa. Miten ollakaan, juuri nuo kolme kohtaa olivat iberiantiltaltin tuntomerkkejä (Hieman pitempi siipi, tummanharmaat [ei mustat] jalat ja silmäkulmanjuova usein kirkkaan keltainen). Lisäksi sillä on puhtaan valkoinen vatsa (kuten kuvassakin), puhtaamman keltainen alapuoli (ei näy kunnolla) ja vihreä selkä ilman ruskeaa sävyä (kuvasta vaikea vahvistaa tai kumota tällaisia värieroja – mutta ei ristiriitaakaan) ja vaaleampi nokka (näin on).

En kuitenkaan ole saanut vahvistusta epäilylle (vaikka kuuleman mukaan lintu on myös äänitetty). Mutta tiltalti pitää kirjata vielä varmaksi vuodenpinnaksi.

2.5.2013 (- / -)

Kaveri soitti varhain aamulla ja kysyi, lähdenkö Parikkalaan. Kun ei muutakaan suunnitelmaa ollut, lähdin. Autossa sitten kysyin, mitä me menemme katsomaan. **Pikkukanadanhanhea**. Lajihan on vastikään erotettu kanadanhanhesta, mutta Suomessa laji lasketaan tarhakarkulaisiin (E-kategoria). Bongariliitossa tuntuu olevan vahva usko, että tämä yksilö (alalaji hutchinsii) olisi luonnonvaraisesti harhautunut Suomeen. Olkoon kuitenkin pinnalistojen ulkopuolella, kunnes vahvistus saadaan.

5.5.2013 (161 / 315)

Olin katselemassa lintuhavaintoja netissä ja miettimässä, mihin lähtisi, kun tuli soitto, että Hyvinkään Kytäjällä on **kiljuhanhi** isossa hanhiparvessa. Sinne sitten lähdin. Paikka löytyi helposti ison katselijajoukon vuoksi, mutta lintu oli vaikeampi. Löytyihän se tummemman pään ja pienemmän koon perusteella. Silmärengas oli lähes näkymätön ja vatsassa ei ollut (juurikaan?) mustia viiruja.

3.6.2013 (- / -)

Olin Helsingin Ruutinkoskella tarkoituksena kuvata kerttusia, lähinnä luhtakerttusta. Sellainen löytyi ja kerttusia oli muutenkin paljon, oletettavasti ainakin viitakerttusia. Katsellessani niitä, ilmestyi putkelle kerttunen, jolla oli erittäin voimakas ja selväpiirteinen silmäkulmanjuova. Väreiltään se oli kuten luhtakerttunen, mutta ruskeamman oloinen. Tietenkin se istui kuvaamisen kannalta mahdollisimman hankalassa

paikassa, mutta kuvastakin voi nähdä erittäin lyhyen siipiulottuman sekä tertiaalien vaaleat reunukset. Kenttäkerttuseenhan nuo tuntomerkit sopivat, mutta paremman havainnon puutteessa kuuluu luokkaan ”luulen nähneeni.”

15.6.2013 (212 / 316)

Kuusamoon oli ennen Lintumaratonin alkua ilmestynyt Peurasuolle **sepeltasku**. Muutimme kisasuunnitelmaakin siten, että Peurasuo kuului ohjelmaan. Kisassa emme kuitenkaan lintua nähneet. Lopetuskokouksen jälkeen oli sopivasti aurinkoista ja lisäkilometrejäkin oli tarjolla vain 15. Menimme paikalle uudesta, emmekä nytkään löytäneet lintua. Onneksi noin 300 metrin päässä oli auto, jonka kuljettaja tuli ystävällisesti kertomaan linnun olinpaikan. Pari sataa metriä piti kävellä tieltä linnun nähdäkseen. Ei tarvinnut enää paluupäivänä poiketa katsomassa.

4.7.2013 (215 / 317)

Ruostesorsia oli liikkunut Suomessa enemmänkin, mutta nyt sellainen oli pysähtynyt Laajalahdelle. Edellisenä päivänä sellainen oli ollut Vanhankaupunginlahdella ja minä samaan aikaan Lammassaaren tornissa. Silloin en nähnyt. Laajalahdella sitten onnistui ja lintu oli pitkiä aikoja mukavasti näkyvissä.

25.11.2013 (231 / 318)

Suomen neljäs **samettipääkerttu** oli oleskellut jo lähes kaksi kuukautta Porin Reposaaressa. Pari kertaa olin ollut aikeissa lähteä sinne, mutta aina sitä ennen se oli ”kadonnut”. Eli ei havaintoja edellisinä päivinä. Nyt kuitenkin tuli mahdollisuus, ja lintu löytyikin varsin pian saapumisen jälkeen, katosi tosin muuttaman sekunnin kuluttua. Tuli se sentään uudestaan näkyviin, mutta parempia kuvia en ehtinyt saada. Etukäteen oli toki tiedossa, että se on vikkellä ja viihtyy tyrnipensaarisen risujen suojissa.

Vuosi on ollut kutakuinkin samanlainen kuin muutama edellinen vuosi. Pikkukanadanhanhen kategoria jäi vielä odottamaan ratkaisua.